

bygningen. Det vendte ud mod Parken, og Dagslyset derinde dæmpedes mildt af en Række høje, tætløvede Kastanier udenfor. Midt i Stuen, paa et hvidskuret Gulv, stod et firkantet Egebord med svære Kugleben og fire højryggede Stole omkring. Sengen havde Plads bag et Skærmbær, hvor den ligesom bevogtedes af en høj, gammel-dags Jernkakkelovn, der skinnede i Krogen som en Ridder i Rustning. Paa Væggen mellem Vinduerne hang en Boghylde fuld af Bøger.

Han havde straks følt sig meget tiltalt af dette Værelse, der var saa velgørende forskelligt fra de nummererede og uniformerede Hotelrum, hvori han nu saa længe havde været fordømt til at leve. Dets grønne Halvskumring svarede til noget i hans egen forventningsfyldte Stemning, — det var just et saadant Lønkammer, et saadant klosterligt Enebo, han nu en Tid trængte til. I Særdeleshed var han glad ved Bøgerne, paa hvis Rygge han allerede havde læst Titlerne paa flere af de Opbyggelsesskrifter og andre teologiske Værker, hvorom Hofjægermesterinden i sin Tid ofte havde talt til ham med saa megen Varme.

Han telegraferede til Hotellet i København efter en Del af sit Tøj. Til Jakobe skrev han et forklarende Brev, fortalte om den pludselige Indskydelse, der havde drevet ham til at følge Moderens Lig, og at han nu havde benyttet Lejligheden til at indfri et Løfte om at hilse paa sine gamle Rejsefæller fra Italien. Om Grundene til sin Forbliven paa Kærsholm tilstod han foreløbig kun, at han trængte til at udhvile sig og samle Kræfter til den forestaaende nye Rejse. Han sagde til sig selv, at hun dog manglede de nødvendige Forudsætninger for at forstaa, hvad han saadan i et Brev vilde kunne forklare hende